

Človek le človeka išče!

Tik pred iztekom starega leta so se zbrali delegati invalidi občinskega društva Ljubljana-Šiška na svoji volilni skupščini. Utrditi so hoteli delo svoje organizacije in popestriti delo društva z nekaterimi novimi člani izvršilnega odbora, ki bi vanj vnesli sveže zamisli.

Na skrbno pripravljene volilni skupščini je vodja delovnega predsedstva tovariš Rado Brezovar ves čas ohranjal prijetno delovno vzdušje, ki je mnoge delegate bodrilo in umirjalo hkrati. Na skupščini je bilo skupaj 86 delegatov in gostov, predstavnikov družbenopolitičnih organizacij občine, s podpredsednikom skupščine tov. Kovačičem, zastopnikov KS, predstavnikov občinskih in mestnih društev invalidov Ljubljane, prisoten je bil tudi predsednik ZDI Slovenije tov. Japelj, poleg vseh teh pa so na volilni skupščini bili še predstavniki aktivov invalidov nekaterih delovnih organizacij v občini.

Dosedanji predsednik društva Vinko Rakovec je v kratkem in preglednem poročilu seznanil skupščino z dejavnostjo njenih članov, z delom predsedstva in komisij, z vsemi prvenstvenimi nalogami, ki jih mora opravljati tako človekoljubna organizacija, govoril o uspešnih prireditvah, izletih in srečanjih, o obiskih najhujših bolnikov, skratka o vsem, kar so posamezniki v izvršilnem odboru prispevali za boljše razpoloženje svojih članov in za odpravljanje predsodkov, ki so tako pogosti spremljevalci v življenju invalidov. Predvsem je poudarjal, kako nujno je soglašanje, povezovanje in enotnost že v najmanjši osnovni celici družbenega življenja, nadaljeval pa z mislijo, kako usodne so posledice neenotnosti in sprtosti, ko je nanizal nekatere dogodke v svetu.

Razprava je bila dovolj plodna in optimistična, polna pogumnega pogleda naprej.

V pripombah so nekateri delegati ponovno potrdili našo napredno zakonodajo, ki je ustregla težnjam invalidov, vendar jo v praksi premalokrat tudi dosledno izvajamo. Zato moramo v prihodnje vztrajno zahtevati, da se napisani zakoni, uredbe in predpisi tudi uresničujejo. To pa je tudi poglobljena nadaljnja naloga vsakega društva invalidov.

Ob poročanju o opravljenih nalogah posameznih komisij v preteklem mandatnem obdobju je bilo čutili mnogo volje in truda, veliko nikjer zapisanih prostovoljnih ur, neštetihih potov in skrbi, predvsem pa veliko želje, ugoditi večini in posamezniku, da bo z vsem dihom začutil, da je del nas samih in naše celote. In to naj bi bila tista pot, na katero bomo le s svojim zglednim delom privabili vse tiste, ki še vedno v svojem skritelem zatišju iščejo pomiritev in tolažbo in še niso naši člani, čeprav bi jim vpis v naše društvo dal tudi vstopnico za gledališče drugačnega življenja.

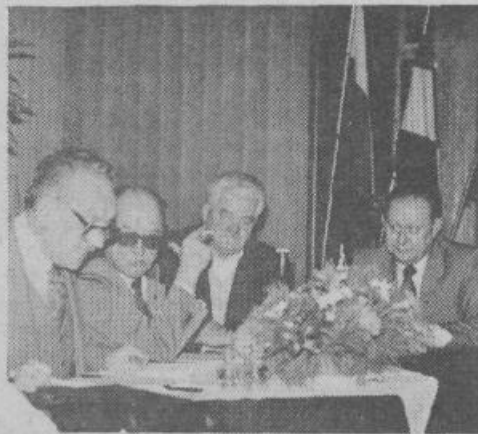
Presenetljiv za vse prisotne je bil podatek, da so športne sekcije DI Ljubljana-Šiška zelo uspešne in da prav to društvo med svojimi invalidi-športniki dosega domala najvišja mesta v republiki. Tudi na volilni skupščini je sekcija

balinarjev prejela pisno priznanje za osvojeno republiško prvenstvo, če ne naštevamo še vseh priznanj in dosežkov naših športnih skupin na raznih tekmovanjih v minuli mandatni dobi.

Prav ob teh ugotovitvah je bila izrečena želja, da se tudi mladi invalidi še bolj množično vključijo v športne skupine in tako pomnožijo aktivno članstvo športnikov ter hkrati ohranjajo svojo telesno spretnost in odganjajo mračne misli.

Društvo invalidov je v tem času uspešno sodelovalo tudi s KS na svojem področju, z nekaterimi DO in s krajevnimi in občinskimi družbenopolitičnimi organizacijami, zato se je na volilni skupščini javno zahvalilo vsem, ki so imeli razumevanje za njihovo delo in jim ob tej priložnosti izročilo priznanja z značko.

S priznanji in kipci maršala Tita pa so počastili tudi mnoge člane izvršilnega odbora društva, ki so ves čas vneto skrbeli za dobro delo

med članstvom, z njim dajali zgled in društvo usmerjali v prave vode.

Posebno presenečenje pa je bila podelitev treh državnih odlikovanj našim voditeljem in »glavam« društva, ki so z veliko požrtvovalnostjo bili nesebično na voljo svojim članom skoraj vedno in ob vsakem času. Ta priznanja je podelil odlikovancem podpredsednik skupščine občine Ljubljana-Šiška in sicer:

tajniku DI Slavku Podlipcu — red REPUBLIKE Z BRONASTIM VENCEM,

predsedniku DI Vinku Rakovcu — red DELA S SREBRNIM VENCEM,

članu IO. DI Jožetu Tiču — red DELA S SREBRNIM VENCEM.

Naj bodo ta odlikovanja veliko priznanje za predano in vestno delo in vsebina napoja za zdravico: »Za enako ali še boljše prihodnost!«

Celotno društvo invalidov Ljubljana-Šiška je prejelo poleg naštetih priznanj v imenu družbenopolitičnih organizacij tudi javno pohvalo, češ da je delo društva odprto navzven, da so niti njihovega delovanja razpredene povsod, da se društvo vključuje v svoje okolje in da s svojimi idejami vsakodnevno potrjuje smeri našega političnega življenja.

Po vseh poročilih je predsednik nadzornega odbora predlagal razrešnico prejšnjemu izvršilnemu odboru društva. Z javnimi volitvami so vsi prisotni 100-odstotno potrdili kandidate za novi izvršilni odbor. Vinko Rakovec je zaradi obremenjenosti v mnogih organih DI mesta Ljubljane prepustil svoje mesto. Delegati so zato izvolili iz svojih vrst dosedanjo podpredsednico društva in predsednico aktiva invalidov DO »Dekoratívna« Ano Pintar.

V svoji zahvali za zaupanje je delegatom in gostom hkrati tudi zaželela tesno in iskreno sodelovanje, ob tovariških, odkritih odnosih, ki naj bodo prvi pogoj za uspešno delo. Poleg tega je predložila skupščini tudi predloge bodočega programa dela, ki si ga je društvo začrtalo v dneh pred novo mandatno dobo. Iz obširnega in vsebinsko bogatega programa povzemamo le nekatere misli, ki bi pomagale osvetliti delo društva tudi tistim, ki na volilni skupščini niso bili prisotni in še vsem invalidom — nečlanom, da bodo ob morebitni odločitvi, da se vpišejo v članstvo, vedeli, kam so se opredelili in kje je prostor tudi zanje.

Nekaj nalog iz programa:

— v letu 1984 bomo končali popis invalidov vseh kategorij v nove kartotečne liste z vsemi podatki in izdajali nove članske izkaznice;

— trudili se bomo, da bomo med 4000 invalidi, ki jih šteje območje naše občine, pridobili čimveč novih članov in čimveč športnikov;

— v naslednjem letu bomo organizirali aktivne invalidov v DO Litostroj in v DO Avtomontaža ter poverjeništa invalidov vsaj v nekaterih KS;

— tudi v letu 1984 bomo za naše invalide organizirali šest do sedem izletov po Sloveniji in po drugih republikah, spoznavali se bomo s kraji, ki so geološko, geografsko ali literarno pomembni, predvsem pa s kraji, ki so v preteklosti obogatili našo zgodovino in prispevali svoj delež revoluciji;

— zelo vztrajno se bomo vključevali v rekreativno-športno dejavnost in skrbeli za razširitev vseh športnih sekcij in skupin. Tov. Janez Kocjančič pa je še bolj obširno razgrnil program predvidenih izletov in ob sklepu skupščine zaželel vsem prijetno počutje ob novih srečanjih na naših popotovanjih.

Izčrpana je bila tematika za skupščino, mnoge misli, dobre želje in veliko spodbudnih besed je vliło novemu odboru voljo za bodoče delo. Prav zato je delovni predsednik Rado Brezovar delo volilne skupščine sklenil z motom: »Naši naporji bodo le takrat dosegli vrhunec uspehov, če bomo med seboj pravi tovariši z lastnostmi ČLOVEKA!«

V imenu Društva invalidov
Ljubljana Šiška:
Jožica Zoroja